

направо за конака, кждѣто не-
обезпокояванъ отъ никого, той
влѣзалъ при мюдюринѣ, Янко
Бѣлялията, който билъ самъ
въ стаята. Слѣдъ обикновения
поздравъ послѣдния, като поз-
налъ въ неговото лице буйния
синъ на съгражданича си Ни-
кола Стамбоолу Стефанъ, смѣ-
лия и неустрашимия апостолъ
-революционеръ, когото турска-
та полиция дирила въ цѣлия
Търновски санджакъ, разни
мисли, една отъ друга по стра-
шни, прѣминали прѣзъ умътъ
му, цѣль изтрѣпналъ, промѣ-
нилъ лице, станалъ и съ не-
спокоенъ и трѣпкавъ гласъ ед-
ва отговорилъ на поздрава,
гледайки го съ недоумение—
да ли е той?

Стамболовъ схващайки упла-